

Magurai táborozás

Egy szép vasárnapi napon ,mi,a nagy Szederindások hazaérkeztünk Válaszútról,a mezőségi és kalotaszegi népzene és néptánc-táborból. Képtelenek voltunk egy helyben ülni és másik reggel nyakunkba vettük a világot és elindultunk citeratáborba Szilágysomlyó dombjára a Magurába,a Kadarkához. Ebben a citeratáborban résztvettek a nagy Szederindások, a kis Szederindások, a Szilágyperecseni „Hagyma,, citeraegyüttes tagjai, de voltak magyarországi, zilahi, sarmasági résztvevők is. A tábor helyszínére a táborszervezők, önkéntes szülők valamint a perecseni iskolabusz vitt fel bennünket. A Kadarkánál a hazigazdák is már vártak finom friss vízzel, mi pedig elkezdtünk berendezkedni a házba vagy felverni a sátrakat – kinek- kinek kedve szerint. A tábort egy ismerkedési játékkal kezdtük, labdajátékkal folytattuk. Játás után jól esett a finom ebéd, amit a perecseni Martyniből hoztak. Délután egy kicsit megpengettük a hangszereinket, utána a szabadidőben körbejártuk a terepet, ismerkedtünk a farkaskutyákkal, az erdővel, a halastóval és Rózsa néni egy érdekes játékot mutatott be nekünk. Ez egy ú.n. Angyal-bárány játék volt, aminek a lényege az, hogy jobban felfigyeljünk egymásra a tábor ideje alatt. Mindenki kapott egy kis zsákocskát, amit textilfestékekkel szépen kidíszített. Mindenki kihúzott egy nevet és azon a héten arra a személyre vigyázott, akit kihúzott, neki kedveskedett, neki kézimunkázott, reá figyelt többet. A kézimunkát vagy egy kis apróságot titokba kellett becsúsztatni a zsákba. Nagy titokban kellett zajlodon ez a játék, hogy ne jöjjön rá senki, hogy ki kinek a báránykája.

Estére önkéntesek gondoskodtak a vacsoránkról: Bacsadi Izabella, Bara Jusztina, Sájter Gabriella, Sallay Brigitta, valamint Széman Rózsa táborszervező-vezető ,akik egész tábor ideje alatt velünk voltak. Vacsora után a tervezett tábortűz elmaradt, mert az eső bezavart bennünket a házba aludni.

Másnap reggel már frissen ébredtünk, a perecseni gyerekek is megérkeztek Józsa Katalin vezetésével. A szolgálatos citerások megterítették az asztalokat, egy asztali áldás-éneklés után nekikezdünk falatozni. Miután csillapítottuk éhségünket, mi, a nagy Szederindások kézimunkázni mentünk, a kisebbek és a Hagyma citeraegyüttes citerázni indultak. Másfel óra után pedig cseréltünk. Ebéd után egy kis pihenő következett, amikor lehetett asztaliteniszezni, a kézimunka szerelmesei kézimunkáztak, volt aki az erdőbe sétált, ezután pedig újra kezdődött a program. Uzsonnára mindig kaptunk egy kis dinnyét, barackot (amihez a Szűcs Dorka és Nagy Krisztina szülei külön is hozzájárultak) , egyik nap a hazigazdák leptek meg bennünket kürtőskaláccsal, másik nap Dull Brigittának és Kiss Ágotának az édesanyja ajándékozott nekünk finom töltött kürtőskalácsot. Nagy Krisztinának az édesanyja két tepsis tésztát hozott, Vincze Vikinek az édesanyja sütött egy nagy tál fánkot, Rákosi Tamás szülei egy –egy fagylalttal enyhítettek a nyári hőségen. Egyik estére az önkéntes szülők,tanítónők pizzát sütöttek nekünk,18 tepsivel...Ezzel a finom pizzával vártuk Péter bácsit és Rózsa nénit aki a kalotaszegi bútorfestőket hozta : Kovács Pali bácsit és kedves feleségét, Andrea nénit. Másnap mindenki kedve szerint kipróbálhatta a bútorfestést, miután Pali bácsi kalotaszegi mintákat mutatott és magyarázott. Minden délutánra maradt valamilyen érdekes tennivaló pl.homokképet készíthettünk, quilingezhettünk, agyagozhattunk, festhettünk és nem volt szabad megfeledkezni a báránykáinkról, akikről nap mint nap gondoskodnunk kellett, de persze csak titokban. A citerázás Gáspár Attila tanár úrral zajlott le. Sok szép éneket tanított nekünk és még citerákat is javítottunk együtt.

Minden este búcsút kellett vennünk a perecseni citerásoktól, akik az iskolabuszokkal mentek haza és reggel érkeztek hozzánk. Búcsúvétel után tábortüzet raktunk, ahol énekelgettünk, vicceket meséltünk, találós kérdéseket tettünk fel egymásnak és még a moldvai táncokhoz is kedvet kaptunk. Egyik este Sallay Károly tanárúr tartott egy érdekes bemutatót a városunkról és a Magurába található ritka virágokról.

Csütörtökön ebéd után Szilágysámsonnak vettük az irányt. Ott meglátogattuk Szilágyi Feri bácsit, saját szőlőkertjében, aki díjazott borával hűtötte le a felnőtteket. Fánkevés után, amit a pécsi Suciú fiúk édesanyja sütött nekünk, Feri bácsi népszokásokat mesélt, népballadákat énekelt, majd a citerások, kicsitől nagyig, citeráztunk és énekelünk neki egy citeraszvittet. Miután mesélt egy kicsit magáról is megmutatta elismeréseit, 100 méterrel odébb a polgármester úr és a falubeli emberek már vártak minket egy nagy üst bográcsossal. A finom vacsora után Feri bácsi felköszöntötte a Pétereket egy-két szép régi köszöntővel. Miután a falubelieknek megköszöntük a fáradságukat elindultunk hazafelé. Másik nap pedig Kolozsvár felé kanyarodtunk, ahol a Hárzsongárdi temetőt látogattuk meg, Széman Csilla vezetésével, onnan pedig Torockó felé indultunk tovább. Torockószentgyörgyön megtekinthettük az unitárius templomot a ritka szötteseivel, jellegzetes varrottásaival, valamint Brassai Sámuel szülőházát. Visszafele Torockón megálltunk falatozni, megnéztük az ugyancsak jellegzetes torockói házakat, a Nagy Vajort (a bővizű kútat) és a múzeumot, ami tele volt szebbnél szebb ruhával, festett bútorokkal, vasszerszámokkal... Hazafelé mindenki megtudta, hogy ki volt az angyalkája, kitől kapott egy kis apróságot a hét folyamán. Volt aki nagyon meglepődött, volt aki péntekre megtudta az igazságot. Minden esetre, tartalmas napunk volt pénteken is. Estére tábortűz helyett grilleztünk és megnéztük a tábor alatt készült képeket, amiken nagyon jókat röhögünk. Később nem jött álom a szemünkre, mert vaddisznókkal akartunk találkozni, így egész éjszaka kint csüngtünk az ablakba addig, amíg el nem nyomott az álom.

Nagyon érdekes és jól szervezett táborba volt részünk, szerintem mindenki élvezte, mert nem volt olyan pillanat amelyikben unatkozni lehetett volna. Köszönjük szépen Széman Rózsa néninek az önzetlen szervezést, mert neki az ötlete volt ez a tábor, köszönjük Gáspár Attila bácsinak azt a türelmet amit egy citerapróba alatt kell elviseljen, köszönjük a szülők odaadását és áldozatát értünk. Köszönjük a Kadarkának, hogy befogadtak minket erre a gyönyörű helyre.

Bacsadi Blanka, Szilágysomlyó